

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Anatolie Țurcan,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de partea vătămată Budei Igor și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Dropca Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2014 – 11.11.2016;

Instanța de apel: 13.01.2017 – 06.06.2017;

Instanța de recurs: 10.08.2017 – 13.02.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 Dropca Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Budei Igor în partea ce ține de repararea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile. În partea ce ține de repararea prejudiciului moral, acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Budei Igor a sumei de 50000 (cincizeci mii) lei, precum și suma de 15000 (cincisprezece mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cerințele de încasare a prejudiciului moral în sumă de 50000 (cincizeci mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 23 mai 2012, aproximativ la ora 05:30, Dropca Ion, în timp ce se afla pe str. Petru Zadnipru 14/4, mun. Chișinău, în urma unui conflict spontan apărut cu Budei Igor,

intenționat, urmărind scopul vătămării integrității corporale, s-a urcat la volanul automobilului model „Peugeot 307”, cu xxxxx, pe care îl deținea în folosință și l-a tamponat pe Budei Igor, ca rezultat cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 11 iulie 2012, leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului Dropca Ion cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dropca Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub forma de închisoare pe termen de 8 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a invocat, că prima instanță la aplicarea sancțiunii cu suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de 2 ani, nu a apreciat corect caracterul social periculos al faptei săvârșite de inculpatul Dropca Ion, faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, a tergiversat intenționat examinarea cauzei în instanța de judecată pentru o perioadă de aproape doi ani și anume, nu s-a prezentat în ședințele de judecată stabilite.

Totodată, după săvârșirea acestei infracțiuni, inculpatul a mai comis o altă infracțiune, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2013 în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de un an.

3.1. Avocatul Carabetchi Dumitru în numele părții vătămate Budei Igor a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dropca Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 8 ani, precum și admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea de la Dropca Ion în beneficiul lui Budei Igor a sumei de 20019 (douăzeci mii nouăsprezece) lei, cu titlu de prejudiciu material; a sumei de 100000 (una sută mii lei), cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile legate de examinarea cauzei în sumă de 23000 (douăzeci și trei mii) lei, constituită din : 20000 (douăzeci mii) lei asistența juridică pentru etapa de urmărire penală și prima instanță și suma de 3000 (trei mii) lei cheltuieli de asistență juridică pentru instanța de apel.

În motivarea apelului, avocatul a remarcat, că prima instanță neîntemeiat a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fără a lua în considerare faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune care atentează la sănătatea și integritatea corporală a persoanei cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viață.

Totodată, inculpatul Dropca Ion a fost anterior judecat și condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2013 în baza art. 352

alin. (3) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, apelantul a invocat, că prima instanță greșit a apreciat probele prezentate, or, în rezultatul acțiunilor criminale ale inculpatului, Budei Igor a suferit un prejudiciu material în sumă de 20019 lei, legat de tratamentul ce l-a suportat și perioada îndelungată de restabilire (deplasări la medic, dietă specială), instanței fiindu-i prezentate bonurile de plată ce confirmă cheltuielile suportate.

În opinia apelantului, prima instanță greșit a respins cerința privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată legate de asistența juridică, deoarece instanței i-au fost prezentate în original bonurile de plată, care atestă că partea vătămată a suportat cheltuieli în sumă de 5000 lei pentru asistența juridică la urmărirea penală și 15000 lei la amânarea dosarului în prima instanță.

A mai menționat, că în rezultatul infracțiunii Budei Igor a avut de suferit mult și anume a trecut prin momente și situații de stres incomensurabile, a suportat mai multe intervenții chirurgicale urmate de anestezie totală, lipsa îndelungată de la ore, tratamente de reabilitare, care nu au dus la restabilirea totală a acestuia, deoarece piciorul i-a rămas strâmb, procesul de judecată foarte îndelungat, fiind intenționat tergiversat de către inculpat, prin neprezentarea acestuia la ședințele de judecată, considerent din care și a solicitat repararea prejudiciului moral estimat la 100000 lei.

3.2. Avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea integrală a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a indicat că prima instanță nu a examinat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate în cadrul judecării cauzei date, în special probele apărării, nu a dat apreciere și nu a analizat în parte fiecare dintre acestea, ci s-a limitat doar la reeditarea circumstanțelor expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu și la expunerea declarațiilor părții vătămate și a martorilor făcute în cadrul ședințelor judiciare, fără a oferi o analiză amplă și a le da apreciere acestora.

În opinia apărării, de către acuzator nu a fost dovedită atât existența faptei de care este învinuit inculpatul, cât și vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

A remarcat, că partea vătămată Budei Igor pe parcursul desfășurării urmăririi penale și judecării cauzei și-a modificat declarațiile, or, acesta fiind în stare de ebrietate și-a cauzat leziunile corporale prin cădere și nu au survenit în urma tamponării cu automobilul condus de inculpatul Dropca Ion.

Astfel a specificat, că declarațiile părții vătămate, a reprezentantului legal al acesteia și a martorilor Sîrbu Ghenadie și Bogza Corneliu sunt vizibil eronate, și nu puteau sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare.

A indicat apelantul, că prima instanță nu a dat apreciere declarațiilor martorului Burla Sergiu (medicul din ambulanță care a fost prezent imediat după incident), a martorului Rojnos Serghei, care a comunicat că la 23 mai 2012, personal l-a examinat pe cet. Budei Igor și că ultimul i-a comunicat precum că și-a

fracturat piciorul în urma căderii nereușite, declarații ce confirmă din nou nevinovăția inculpatului Dropca Ion.

Martorul Cernogorov Alexandr a declarat că persoana traumată se afla la o distanță de aproximativ 8 m de la drum, lângă un loc abrupt, iar toți lucrătorii care au sosit la fața locului în dimineața incidentului, pentru a acorda primul ajutor medical lui Budei Igor, consideră că ultimul și-a fracturat piciorul prin căzătură și nu în urma tamponării de către un autovehicul.

Cu referire la raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 15 mai 2012, a menționat apărarea, că acesta nu probează vinovăția inculpatului Dropca Ion în săvârșirea faptei incriminate, deoarece reieșind din concluzia expertului leziunile corporale puteau fi cauzate inclusiv în rezultatul căderii de la înălțime (în urma săriturii).

În privința expertizei medico-legale în comisie nr. 171 din 03 mai 2013, consideră că aceasta a fost efectuată cu încălcarea normelor legale, iar la administrarea acestuia în calitate de probă, organul de urmărire penală a încălcat în mod esențial drepturile și libertățile constituționale ale inculpatului, precum și prevederile procesual-penale, fapt care a influențat autenticitatea și veridicitatea informației obținute, fiind expusă o prezentare unilaterală.

Totodată, experții în comisie nu au oferit absolut nici o explicație de ce au preferat să rețină ipoteza producerii vătămărilor în urma unui accident, deși în materialul medical de care dispuneau, inclusiv raportul de expertiză nr. 1561/D, se menționează posibilitatea producerii acestui gen de traumă și în rezultatul căderii de la înălțime.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului, ca fiind nefondate, admis apelul declarat de avocatul Carabețchi Dumitru în numele părții vătămate Budei Igor, casată sentința în partea admiterii în principiu a pretenției privind încasarea prejudiciului material cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pretențiile înaintate de partea vătămată Budei Igor privind încasarea prejudiciului material, au fost respinse ca neîntemeiate și neprobate. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru argumentarea soluției menționate, instanța de apel a statuat, că la caz, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, care corespunde probelor din dosar, iar acțiunile inculpatului just au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul Dropca Ion nu recunoaște vinovăția în cele incriminate, culpabilitatea lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin: declarațiile părții vătămate Budei Igor (f.d. 68-71, 89, vol.II); a martorilor Budei Andriana (f.d. 38-40, vol.II); Sîrbu Ghenadie (f.d. 40-41, vol.II); Bogza Corneliu (f.d. 42-43, vol.II); Romașco Iurie (f.d. 53-54, vol.II); Cernogorov Alexandru (f.d. 61-62, vol.II); Burla Serghei (f.d. 62-63, vol.II), precum

și prin probele scrise: raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 11 iulie 2012 (f.d. 108-109, vol.I) precum și declarațiile expertului judiciar medic-legist Vicol Aurel date la faza urmăririi penale la data de 11 februarie 2013, potrivit cărora *„afirmă cu certitudine că fractura deschisă a ambelor oase a gambei stângi a avut loc în rezultatul accidentului rutier. Această afirmație se confirmă prin lipsa altor leziuni, care de obicei sunt prezente ca rezultat al căderii prin precipitare”* (f.d. 136, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 171 din 17 ianuarie 2014, potrivit căruia *„caracterul fracturilor stabilite la cet. Budei Igor permite de a afirma că, acestea au fost produse prin mecanism de lovire, în cazul dat cu părțile proeminente ale unui automobil aflat în mișcare”* (f.d. 194-199, vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013, cu participarea învinuitului Dropca Ion și apărătorului acestuia Prutean Lilian (f.d. 179, vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013 și CD-ul cu înregistrările video, cu participarea părții vătămate Budei Igor cât și reprezentantului legal Budei Andriana (f.d. 180-181, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică, cu participarea martorului Sîrbu Ghenadie (f.d. 182-183, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică, cu participarea martorului Braga Cornel (f.d. 184-185, vol.I); procesul-verbal de confruntare între învinuitul Dropca Ion și partea vătămată Budei Igor din 29 noiembrie 2012 (f.d. 118-119, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Sîrbu Ghenadie din 29 noiembrie 2012 (f.d. 120-123, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Bogza Cornel din 29 noiembrie 2012 (f.d. 124-127, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict CD-disc cu înregistrările audio, sunt anexate la materialele cauzei penale (f.d. 181, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict automobilul model „Peugeot 307” cu xxxxx de culoare albă care se păstrează pe teritoriul IP Ciocana, mun. Chișinău (f.d. 252, vol.I).

4.2. Respingând apelul declarat de avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului, instanța de apel a apreciat critic argumentul lui Dropca Ion precum că el urmează a fi achitat, deoarece acesta nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, aceasta fiind o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CțEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Cu referire la motivele apelului prin care a fost solicitată achitarea, instanța de apel a menționat, că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Dropca Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, culpabilitatea lui Dropca Ion rezultă cert din declarațiile părții vătămate Budei Igor, care a declarat cert că *„inculpatul a început să-i înjure și să-l amenințe, iar ulterior a scos un electroșocher cu care i-a amenințat, Dropca Ion a accelerat spre el cu automobilul său, a încercat să evite impactul însă nu a reușit, iar*

el a fost lovit la piciorul stâng fiind tamponat cu partea din față a automobilului de către inculpat, care a părăsit locul faptei. Inițial, medicilor le-a spus că a căzut de frică să nu afle părinții, însă medicii au afirmat că este urmare a loviturii de bara automobilului „bamperni perelom” și a relatat ce s-a întâmplat.”

Declarațiile părții vătămate au fost confirmate și prin depozițiile martorului Sîrbu Ghenadie, care a declarat că „*inculpatul a început a striga la ei, înjurându-i și amenințându-i, el a văzut cum Dropca Ion l-a lovit cu automobilul pe Budei Igor la picior, pătimitul a căzut jos, iar după lovitură automobilul a plecat înainte fără a se opri. Automobilul avea viteză la momentul deplasării și chiar din ogradă s-a pornit brusc. Inițial a declarat mai multe versiuni referitor la cele întâmplate de teama părinților că au servit alcool, cauză din care au și indicat că au ieșit să facă sport, ci nu să-și revină după consumul de alcool.”*

Aceleași circumstanțe au fost relatate și de către martorul Bogza Corneliu, care a declarat că „*a văzut cum Dropca Ion l-a lovit cu automobilul pe Budei Igor și după lovitură automobilul fără a se opri a plecat, Budei Igor a fost lovit cu partea din față a automobilului, în timp ce se afla la mijlocul drumului. Locul incidentului este un drum lat și asfaltat pe care automobilul încape bine, în partea dreaptă este iarbă, copaci și un deal, iar în cealaltă parte este puțin abrupt.”*

Din declarațiile martorului Budei Andriana instanța de apel a reținut, că partea vătămată și martorii nominalizați i-au relatat despre faptul că Dropca Ion l-a lovit pe Budei Igor cu automobilul la picior.

Totodată, declarațiile părții vătămate Budei Igor „... că anume inculpatul l-a tamponat cu automobilul la piciorul stâng, coroborează cu declarațiile martorului Romașco Iurie, care a declarat că a acordat ajutor medical lui Budei Igor care a fost adus cu ambulanța, avea fractura deschisă și a fost internat pentru operare. Budei Igor avea fractura de tip „bamper” și după lovitură a fost scos un fragment de os, despre mecanismul producerii fracturii a făcut concluzia după examinare, iar ulterior Budei Igor i-a relatat că a avut conflict cu o persoană.”

Astfel, martorul a accentuat că „...discutând cu Budei Igor, acesta i-a spus că a căzut, la care el i-a zis că lucrează 25 de ani și știe că fiecare traumă are caracteristica sa specială. Dacă este o traumă că pacientul a căzut de la înălțime ei caută fracturile la coloana vertebrală și osul calcanelus. Dacă este un accident rutier și copilul a fost lovit cu mașina, este o fractură specifică care se numește fractura de tip „Bamper”, acolo sunt trei fragmente. Budei Igor a fost lovit cu bamperul și după lovitură a fost scos un fragment din os. Budei Igor avea acest tip de fractură...”

Declarațiile părții vătămate Budei Igor „... că anume inculpatul l-a tamponat cu automobilul la piciorul stâng” coroborează cu probele scrise - raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 11 iulie 2012. (f.d. 136, vol.I).

Instanța de apel a respins ca nefondate alegerile apărării precum că declarațiile părții vătămate Budei Igor și a martorilor Bogza Cornel și Sîrbu Ghenadie nu corespund realității, deoarece depozițiile acestora sunt consecvente și nu prezintă careva contradicții pe parcursul procesului penal și careva temeieri de a fi respinse nu s-au atestat.

De asemenea, instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate Budei Igor și a martorilor Bogza Cornel și Sîrbu Ghenadie sunt veridice deoarece

coroborează și cu procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013, cu participarea învinuitului Dropca Ion și apărătorului acestuia Prutean Lilian (f.d. 179, vol.I), cu procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013 și CD-ul cu înregistrările video, cu participarea părții vătămate Budei Igor cât și reprezentantului legal Budei Andriana, unde s-a efectuat reconstituirea la fața locului unde era parcat automobilul model „Peugeot 307” cu xxxxx, și locul unde se afla ultimul cât și prietenii săi Ghenadie și Cornel anume pe str. Petru Zadnipru, 14/6, mun. Chișinău, cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică, cu participarea martorului Sîrbu Ghenadie care a indicat locul săvârșirii infracțiunii pe str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău (f.d. 182-183, vol.I), cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică (f.d. 184-185, vol.I), cu procesul-verbal de confruntare între învinuitul Dropca Ion și partea vătămată Budei Igor din 29 noiembrie 2012 (f.d. 118-119, vol.I), cu procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Sîrbu Ghenadie din 29 noiembrie 2012 (f.d. 120-123, vol.I), cu procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Bogza Cornel din 29 noiembrie 2012 (f.d. 124-127).

Instanța de apel a remarcat, că prima instanță just a menționat că argumentele apărătorului inculpatului precum că declarațiile martorilor Bogza Cornel și Sîrbu Ghenadie sunt identice și nu corespund adevărului, sunt neîntemeiate, declarațiile analogice date de martori nu pot fi apreciate ca fiind neveridice, or, ambii martori au fost prezenți la fața locului.

Instanța de apel a respins ca nefondate și argumentele avocatului inculpatului precum că prin declarațiile martorului Cernogorov Alexandru se demonstrează nevinovăția inculpatului, or, martorul a relatat că fiind la fața locului, a constatat că tinerii erau în stare de ebrietate, după comportamentul acestora, au transportat tânărul la spital și pe drum nu a auzit careva discuții, declarații prin care nu se combate învinuirea înaintată.

La fel, a fost respins și argumentul apărătorului precum că afirmația părții vătămate că a fost tamponat de către autovehiculul la volanul căruia se afla inculpatul este vizibil eronată dat fiind faptul modificării declarațiilor inițiale, deoarece în ședința de judecată s-a constatat, că partea vătămată și martorii, fiind minori, nu au declarat inițial adevărul, deoarece s-au speriat și se temeau de părinți ca să nu îi certe din cauza că au consumat alcool și se plimbau la oră târzie prin oraș. De asemenea, scopul de răzbunare invocat de apărare al părții vătămate Budei Igor nu a fost stabilit de către instanța de apel, or, în ședința de judecată s-a demonstrat cert, că inculpatul și partea vătămată nu se cunoșteau până la incident și nu erau în nici un fel de relație.

A fost respins de către instanța de apel ca declarativ și argumentul apărării precum că organul de urmărire penală a avut o atitudine părtinitoare și dosarul este fabricat, or aceste alegații nu și-au găsit confirmare la examinarea cauzei.

4.3. Cu referire la apelul procurorului, instanța de apel a statuat, că prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, au fost apreciate de către instanța de apel ca neîntemeiate alegațiile procurorului privind excluderea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, constatând că este corectă, motivată și întemeiată concluzia primei instanțe, că corectarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Instanța de apel a conchis, că la stabilirea pedepsei inculpatului Dropca Ion, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75, 76, 77-78, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - infracțiunea făcând parte din categoria celor grave prin prisma art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate în privința inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

Instanța de apel a reținut, că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, că inculpatul anterior a fost judecat, dar antecedentele penale sunt stinse (f.d. 259, vol.I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 263-265, vol.I), de faptul că are doi copii minori la întreținere (f.d. 258, vol.I).

Respingând argumentul acuzării privind aplicarea unei pedepse mai aspre cu executare reală, din motiv că inculpatul Dropca Ion a fost anterior judecat și condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2013, în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, instanța de apel a menționat, că antecedentele penale ale lui Dropca Ion sunt stinse, iar precedenta condamnare a lui Dropca Ion nu urmează să influențeze aplicarea art. 90 Cod penal în contextul individualizării pedepsei în prezenta cauză penală.

4.4. Cu referire la apelul înaintat de avocatul Carabețchi Dumitru în numele părții vătămate Budei Igor, instanța de apel a notat, că în cadrul procesului penal, a fost depusă acțiune civilă de către partea vătămată Budei Igor cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 20019 lei, prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15000 lei.

Ulterior, referitor la cheltuielile de judecată, partea vătămată a solicitat majorarea cuantumului sumelor până la 23000 lei.

Instanța de apel a anunțat întreruperea procesului penal, prezentându-i termen părții civile Budei Igor pentru a concretiza din ce constau cheltuielile solicitate pentru încasarea prejudiciului material și care probe confirmă volumul acestuia, însă Budei Igor după expirarea termenului acordat de către instanță, nu a prezentat probe pertinente, utile, concludente și veridice mărimea prejudiciului material solicitat, nu a prezentat instanței informația cu privire la faptul care medicamente au fost prescrise de către medic și cumpărate pentru tratament și care ar avea legătură cauzală cu fapta comisă de inculpat.

Având în susținere prevederile art. art. 219, 221, 225 Cod de procedură penală, precum și art. art. 1398, 1418, 1420 Cod civil, instanța de apel a statuat, că prima instanță neîntemeiat și nemotivat nu a examinat în fond acțiunea civilă înaintată de partea civilă în cadrul procesului penal, admitând în principiu pretențiile de încasare a prejudiciului material și moral, lăsând la discreția instanței în ordine civilă să se expună asupra cuantumului prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiate argumentele părții vătămate

și ale avocatului acestuia precum că în baza art. art. 225 alin. (3), 387 alin. (3) Cod de procedură penală, doar în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Așadar, instanța de apel a reținut, că din circumstanțele speței examinate, rezultă cu certitudine că la caz Dropca Ion urmează să poarte răspundere civilă delictuală pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sport, urmare a recunoașterii săvârșirii de către acesta a faptei ilicite, prejudiciabile - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Cu referire la probele anexate de apărare care ar certifica bunuri procurate în legătură cu tratamentul părții vătămate în urma vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății acestuia, instanța de apel a remarcat, că la filele dosarului 16-26 vol. II, sunt anexate mai multe bonuri fiscale care atestă cheltuieli irelevante pentru cauză, care nu pot fi puse în sarcina inculpatului Dropca Ion, deoarece nu se află în interdependență cu infracțiunea săvârșită

Totodată, instanța de apel a menționat, că în acțiunea civilă depusă de către partea civilă (f.d. 13-15, vol. II) nu este indicat concret din ce sume și pentru ce au fost achitate acestea, constituind prejudiciul material în mărime de 20019 lei, nici în ședința instanței de apel partea civilă nu a indicat și nu a adus probe care ar confirma suma solicitată a prejudiciului material. Budei Igor nu a putut explica pentru ce a anexat la acțiunea civilă bonuri pentru procurarea cartelelor telefonice, cumpărarea euro (f.d. 16, 24 vol.II), benzină în sumă de aproximativ 1700 lei (f.d. 18, 23, 24, 25, vol.II), bonuri de procurare a medicamentelor care nu au legătură causală cu tratamentul fracturii piciorului, nu a prezentat probe că anume medicamentele indicate în bonuri au fost prescrise de medic pentru tratamentul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății comise de către inculpat, la fel bonuri de procurare a unor produse alimentare cum ar fi castraveți murați, bomboane, cadouri de crăciun în sumă de 240 lei (f.d. 17, vol.II), detergenți și alte produse de igienă (f.d. 17, 18, 21, vol.II), astfel că bonurile de plată prezentate de către partea civilă în opinia instanței de apel nu demonstrează că aceste cheltuieli au fost suportate de către partea civilă în legătură cu leziunile corporale care i-au fost cauzate de către inculpat.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță urma să respingă această pretenție ca fiind nefondată, dar nu să o admită în principiu.

La fel, instanța de judecată a remarcat, că lui Budei Igor prin infracțiunea comisă de către Dropca Ion, i-a fost cauzată vătămare gravă a integrității corporale, minorul a fost internat în spital, a suferit o intervenție chirurgicală, a urmat un curs de reabilitare, a fost nevoit să absenteze o perioadă îndelungată de la liceu, să înceteze să practice luptele marțiale și a fost lipsit de posibilitatea de a se deplasa în mod normal, circumstanțe care au cauzat lui Budei Igor suferințe fizice și psihice.

În acest sens, instanța a considerat că suma de 100000 lei în calitate de prejudiciu moral solicitată de avocatul părții vătămate este exagerată, luând în

considerație și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

Apreciind gravitatea cauzării suferințelor psihice minorului, de impactul accidentului asupra integrității corporale a acestuia, instanța de apel a ajuns la concluzia că suma de 50000 lei stabilită de către prima instanță este una echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral, pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată, respingând în rest pretențiile înaintate, ca fiind nefondate și exagerate.

Cu referire la prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reieșind din calitatea întocmirii acțiunii civile, stabilind lipsa necesității de aptitudini speciale necesare pentru a acorda asistență juridică, restricțiile de timp impuse de cauză, aportul avocatului la soluționarea cauzei (care nu s-a prezentat în nici o ședință de judecată a instanței de apel) partea vătămată solicitând examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa avocatului, evaluând calitatea și relevanța observațiilor indicate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că solicitarea de încasare a sumei de 23000 lei în calitate de cheltuieli de judecată pentru acordarea asistenței juridice este neîntemeiată și nejustificată, or, suma de 15000 lei încasată de către prima instanță ca cheltuieli de asistență juridică este una suficientă și echitabilă în raport cu timpul și munca depusă de avocat în această speță.

5. Procurorul, încadrându-se în termenul prevăzut de lege pentru declararea recursului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului partea acuzării susține că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal, astfel că la individualizarea pedepsei stabilite lui Dropca Ion nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, consecințele survenite și de comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal.

Acuzarea consideră că instanțele de fond au constatat în mod eronat oportunitatea aplicării pe caz a unei pedepse prea blânde, pedeapsă care nu va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Instanțele de fond la aplicarea sancțiunii cu suspendarea condiționată pe termen de probă de 2 ani, nu au apreciat corect caracterul social periculos al faptei comise de inculpat, faptul că acesta nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, a tergiversat intenționat examinarea cauzei pe o perioadă de aproape doi ani și anume, nu s-a prezentat în ședințele de judecată stabilite; inculpatul nu a întreprins nici o măsură și acțiune în vederea reparării prejudiciului cauzat.

Totodată, inculpatul după săvârșirea prezentei infracțiuni, a săvârșit o altă infracțiune, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 martie 2013 în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

În baza celor evidențiate, procurorul consideră că instanța de apel nu a ținut

cont de faptul că: infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor grave, iar la stabilirea categoriei pedepsei acest fapt urma a fi apreciat prin prisma art. 75 Cod penal; prin soluția dispusă de instanța de apel nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 151 Codul penal; impactul pedepsei asupra societății și persoanelor care sunt predispuse spre comiterea infracțiunilor analogice, or după câte este cunoscut unul din scopurile pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal, este de a fi preîntâmpinată săvârșirea de noi infracțiuni.

Mai mult, acuzarea consideră că instanțele de judecată au admis dubla valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe puse la baza diminuării pedepsei cât și la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. Partea vătămată Budei Igor, în termen, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond, în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dropca Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 8 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea de la inculpat a sumei prejudiciului material în sumă de 20019 lei, prejudiciul moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor legate de examinarea cauzei în sumă de 23000 lei pentru asistența juridică, compuse din 20000 mii lei – asistența juridică prestată la etapa urmăririi penale și în prima instanță, precum și 3000 lei – asistența juridică pentru instanța de apel.

Având în susținere prevederile art. art. 61, 75, 76, 78, 90 Cod penal, partea vătămată menționează că instanțele de fond, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, greșit au ajuns la concluzia suspendării executării pedepsei închisorii de către inculpat.

În acest sens recurentul evidențiază, că instanțele de fond nu au apreciat corect caracterul social periculos al faptei comise de inculpatul Dropca Ion, faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta a tergiversat examinarea cauzei în instanța de judecată pe o perioadă de aproape doi ani, și anume nu s-a prezentat în ședințele de judecată, iar după comiterea prezentei infracțiuni, a mai săvârșit o infracțiune, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2013, în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

Distinct de aceste considerente, recurentul invocă și dezacordul cu modalitatea de soluționare a acțiunii civile de către instanțele de fond, considerând că acestea neîntemeiat au admis parțial cerințele sale.

Susține că în rezultatul acțiunilor criminale ale lui Dropca Ion, Budei Igor a suferit un prejudiciu material în sumă de 20019 lei, legat de tratamentul ce l-a suportat și perioada îndelungată de restabilire (deplasări la medic, dietă specială ș.a.), cheltuieli care au fost confirmate prin bonuri de plată.

De asemenea, susține recurentul că instanțele de fond greșit au respins

cerința privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată constituite din cheltuielile de asistență juridică, or, partea vătămată a prezentat în original bonurile de plată, din care rezultă că acesta a suportat cheltuieli în sumă de 5000 lei, pentru asistența juridică la urmărirea penală și 15000 lei la examinarea dosarului în prima instanță.

Consideră că cheltuielile pentru asistența juridică, suportate de partea vătămată sunt unele reale, necesare și rezonabile deoarece procesul a durat o perioadă îndelungată de timp, a fost un proces greu cu suportarea de mari suferințe psihice, reclamantul fiind permanent intimidat de către pârât.

Totodată, în urma acțiunilor criminale ale lui Dropca Ion, Budei Igor a avut de suferit enorm și anume a trecut prin momente și situații de stres incomensurabile, și anume, mai multe intervenții chirurgicale urmate de anestezie totală, lipsa îndelungată de la ore, tratamente de reabilitare, care nu au dus la refacerea lui completă întrucât piciorul a rămas strâmb, procesul de judecată foarte îndelungat, fiind intenționat tergiversat de către inculpat, prin neprezentarea acestuia la ședințele de judecată, din acest considerent și a estimat prejudiciul moral la 100000 lei.

5.2. Inculpatul, declarând recursul în termen, dar fără a invoca careva temeiuri de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond cu dispunerea achitării sale.

În argumentarea recursului, inculpatul susține că instanțele de fond nu au examinat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate în cadrul judecării cauzei, în special a probelor apărării; nu au elucidat nici măcar faptul dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia inculpatul a fost învinuit, ci s-au limitat la repetarea circumstanțelor expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu și l-a expunerea declarațiilor părții vătămate și a martorilor făcute în cadrul ședințelor judiciare, fără a oferi o analiză amplă și a le da apreciere.

Remarcă inculpatul, că partea vătămată Budei Igor pe parcursul desfășurării urmăririi penale și judecării cauzei și-a modificat declarațiile oferite, fapt ce trezesc dubii în privința veridicității acestora.

Consideră că instanțele de fond urmau să aprecieze critic declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate și a martorilor Sîrbu Ghenadie și Bogza Corneliu, care nu puteau sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare.

Prima instanță nu a dat apreciere declarațiilor martorului Burla Sergiu (medicul din ambulanță care a fost prezent imediat după incident), a lăsat fără apreciere declarațiile martorului Rojnos Serghei, care comunicat că la 23 mai 2012, personal l-a examinat pe cet. Budei Igor și că ultimul i-a comunicat precum că și-a rupt piciorul în urma căderii nereușite, declarații ce confirmă din nou nevinovăția inculpatului Dropca Ion.

Martorul Cernogorov Alexandr a declarat că persoana traumată se afla la o distanță de aproximativ 8 m de la drum, lângă un loc abrupt, iar toți lucrătorii care au sosit la fata locului în dimineața incidentului, pentru a acorda primul ajutor medical lui Budei Igor, consideră că ultimul și-a fracturat piciorul prin căzătură și nu în urma tamponării de către un autovehicul.

Cu referire la raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 15 mai

2012, a menționat apărarea, că acesta nu probează vinovăția inculpatului Dropca Ion în săvârșirea faptei incriminate, deoarece reieșind din concluzia expertului leziunile corporale puteau fi cauzate inclusiv în rezultatul căderii de la înălțime (în urma săriturii).

În privința expertizei medico-legale în comisie nr. 171 din 03 mai 2013, consideră că aceasta a fost efectuată cu încălcarea normelor legale, organul de urmărire penală a încălcat în mod esențial drepturile și libertățile constituționale ale inculpatului, precum și prevederile procesual-penale, fapt care a influențat autenticitatea și veridicitatea informației obținute, fiind expusă o prezentare unilaterală.

Totodată, experții în comisie nu au oferit absolut nici o explicație de ce au preferat să rețină ipoteza producerii vătămărilor în urma unui accident, deși în materialul medical de care dispuneau, inclusiv raportul de expertiză nr. 1561/D, se menționează posibilitatea producerii acestui gen de traumă și în rezultatul căderii de la înălțime.

În opinia recurentului, în prezenta cauză penală a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor.

Inculpatul a solicitat organului de urmărire penală de a fi efectuată expertiza auto tehnică a autovehiculului, însă din motive necunoscute o asemenea expertiză nu a fost numită de către organul de urmărire penală la acel moment, ci tocmai în 2014 s-a dispus efectuarea acesteia, chiar dacă inculpatul a pus automobilul la dispoziția organului de urmărire penală cu mult timp înainte.

Conform concluziei raportului de expertiză nr. 0976 din 11 iunie 2014 este indicat că: „referitor la întrebările menționate se poate doar constata că, la momentul examinării pe automobilul model „Peugeot 307” cu xxxxx nu sunt prezente urme și deteriorări (indici traseologici), care sunt caracteristice pentru tamponarea pietonului.

Astfel reieșind din concluzia raportului din expertiză menționat, cât și din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 iunie 2012, este cert că autovehiculul inculpatului nu a fost implicat în accident rutier, fapt ce probează repetat nevinovăția acestuia.

Un alt fapt ce demonstrează voința inculpatului de a fi stabilit adevărul în speța dată, fiind sigur de nevinovăția sa este dorința acestuia de trece testul Poligraf, iar refuzul părții vătămate și a martorilor Sîrbu Gheorghe și Bogza Corneliu de a trece acest test, denotă încă odată incorectitudinea declarațiilor făcute.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul procurorului și al părții vătămate Budei Igor urmează a fi admis, iar cel al inculpatului urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Cu referire la recursurile declarate de procuror și de partea vătămată Budei Igor.

Potrivit art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului,

sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată la caz, recurenții invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului Dropca Ion de către prima instanță, în partea suspendării condiționate a executării acesteia, soluție care în această parte a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal la acest capitol menționează, că potrivit practicii judiciare constante suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Deși la prima vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării executării pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În cazul când vinovatul nu manifestă părere de rău față de urmările produse în urma acțiunilor sale ilegale, convingerea că acesta nu trebuie să execute real pedeapsa închisorii, nu are temeii.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă expuse mai sus la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal largit constată că instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului,

urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Astfel, în sensul vizat, prezintă relevanță argumentele acuzatorului de stat și ale părții vătămate Budei Igor, care au indicat în cererile de recurs, că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată inculpatul Dropca Ion nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, a tergiversat intenționat examinarea cauzei pe o perioadă de aproape doi ani, și anume, nu s-a prezentat în ședințele de judecată stabilite, la fel inculpatul nu a întreprins măsuri în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

La fel, deși vinovăția inculpatului Dropca Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin din actele cauzei, instanțele de fond nu au luat în considerare gravitatea infracțiunii incriminate, de faptul că acțiunile inculpatului au fost îndreptate împotriva unei persoane minore, lui Budei Igor potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 11 iulie 2012, fiindu-i cauzată fractura deschisă a oaselor gambei stângi în treimea medie cu deplasarea fragmentelor, care se califică ca vătămare corporală gravă.

Totodată, inculpatul după săvârșirea prezentei infracțiuni, a mai săvârșit o altă infracțiune, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 martie 2013 în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

Din materialele cauzei, referitor la personalitatea inculpatului, se atestă că deși în privința acestuia antecedentele penale sunt stinse, ultimul anterior a mai săvârșit infracțiuni cu aplicarea violenței, fiind caracterizat ca o persoană violentă.

Totodată în privința inculpatului nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante, care ar permite condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, este cert că în privința lui Dropca Ion o asemenea pedeapsă nu și-ar atinge scopul de corectare și reeducare.

Mai mult, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că instanțele de fond au admis *dubla valență* a aceluiași circumstanțe în temeiul cărora mai întâi au redus pedeapsa inculpatului la minimul stabilit de lege, ca ulterior în baza aceluiași circumstanțe să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei lui Dropca Ion.

Față de cele ce preced, instanța de recurs găsește întemeiate motivele recursurilor declarate de procuror și de partea vătămată Budei Igor sub aspectul individualizării greșite a executării pedepsei penale în privința inculpatului Dropca Ion și constată că, concluzia instanței de apel, precum că, corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, este greșită, din care considerente urmează a fi exclusă, nefiind considerat faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

Colegiul lărgit menționează în acest sens, că prin agravare a situației

condamnatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

De asemenea Colegiul lărgit respinge ca neîntemeiate argumentele părții vătămate în ce privește invocarea soluționării greșite a acțiunii civile și chestiunii privind încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece la acest capitol instanța de apel s-a expus motivat și amplu argumentat, iar reiterarea aceluiași argumente în vederea respingerii pretențiilor recurentului nu este necesară.

Cu referire la recursul inculpatului.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța respinge recursul ca inadmisibil.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că deși inculpatul nu a indicat nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, totuși, reieșind din conținutul argumentelor formulate în susținerea nevinovăției sale, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul din speță este argumentat reieșind din temeiul de casare prevăzut la pct. 8) al normei de drept enunțate, care statuează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept menționate, Colegiul penal constată, că o astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului dedus judecății, din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma

penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, inculpatul Dropca Ion a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în latura penală în partea stabilirii vinovăției inculpatului, deoarece la judecarea apelurilor instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, decizia contestată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond cu referire la lipsa vinovăției inculpatului Dropca Ion de săvârșirea infracțiunii, acesta în continuare susținând că nu l-a lovit pe minorul Budei Igor cu automobilul propriu, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În acest context Colegiul penal reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform elementelor infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către

autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Reieșind din considerentele menționate supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia de respingere a recursului declarat de inculpatul Dropca Ion și de admitere a recursurilor procurorului și al părții vătămate Budei Igor.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Dropca Ion xxxxx, în propria cauză penală.

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de partea vătămată Budei Igor, se casează parțial sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Dropca Ion xxxxx cu rejudecarea cauzei în latura penală în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Dropca Ion xxxxx se consideră condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui Dropca Ion xxxxx se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 martie 2018**.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan